

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-363/19-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Slavice Marić-Okičić i Dijane Vidović, članica vijeća, te sudske savjetnice Branke Cvitanović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Radnička cesta 21, Zagreb, kojeg zastupa [REDACTED] dipl. iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Rugvica, Trg dr. Franje Tuđmana, Zagreb, koju zastupa odvjetnik [REDACTED] na sjednici vijeća održanoj 24. listopada 2019.

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/15-11/670, urbroj: 376-05-3-19-16 od 5. lipnja 2019.

II Nalaže se tužitelju Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Radnička cesta 21, da zainteresiranoj osobi Općini Rugvica, naknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 60 dana od primitka ove presude.

III Ova presuda objaviti će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem je točkom I izreke, utvrđeno da je tužitelj Hrvatski Telekom, d.d. (dalje: HT), infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Rugvica prema evidenciji Općinskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižnog odjela Dugo Selo, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI br. 14/19 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja. Točkom II izreke utvrđuje se da je HT infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Općinskog vijeća o nerazvrstanim cestama Općine Rugvica (klasa: 023-01/12-01/637, urbroj: 238/26-12-1 od 14. rujna 2012.) i Jedinствenoj bazi podataka o nerazvrstanim cestama na području Općine Rugvica (klasa: 023-01/19-01/438, urbroj: 238/26-19-1 od 9. svibnja 2019.), koje su sastavni dio tog rješenja, koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine Rugvica i na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu

opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Točkom III izreke utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I i II ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom IV izreke utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenja nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Dugo Selo ili podredno Područnom uredu za katastar Zagreb – Ispostava Dugo Selo, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra - javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta ("Narodne novine" 152/11., 151/14. i 95/17. - dalje: Pravilnik). Točkom V izreke utvrđuje se da Općina Rugvica ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 31. prosinca 2015., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I u korist Općine Rugvica ukoliko je ista nastupila nakon 31. prosinca 2015., prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Dugo Selo dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji. Točkom VI izreke obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Rugvica. Točkom VII izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini Rugvica naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu, drugu, treću i četvrtu godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VIII izreke obvezuje se Općina Rugvica omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj HT je podnio tužbu u kojoj osporava rješenje u cijelosti i to zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi ukratko opisuje tijek postupka i navodi da je tuženik dana 31. prosinca 2015. zaprimio zahtjev Općine Rugvica za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu općine te utvrđivanja visine naknade za pravo puta sukladno članku 5. stavku 1. Pravilnika. Postupajući po zahtjevu tuženik je pokrenuo postupak i donio osporeno rješenje. U tužbenim razlozima navodi da je nadležnost HAKOM-a propisana člankom 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje ZEK) koji propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Opisana stvarna nadležnost HAKOM-a propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju učinio te je prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Poziva se i na odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika, a kojom je određeno da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Također navodi odredbu članka 17. stavka 1. i stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09. – dalje: ZUP) koja propisuje da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela su dužna tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu

nadležnost. Smatra da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđenje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora, koji je stranka u postupku, a koje stajalište je zauzeo i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudama poslovni broj: UsII-234/18 i UsII-321/18. Predlaže tužbeni zahtjev usvojiti i poništiti osporeno rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu protivi se svim razlozima tužbe. Navodi da je infrastrukturni operator utvrđen na temelju izjava tužitelja broj: 666/2018 od 25. ožujka 2019. i Izvoda iz poslovnih knjiga od 19. ožujka 2019., da se EKI nalazi u poslovnim knjigama tužitelja i da je sastavni dio bilance temeljnog kapitala. Nadalje da je vrsta elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (dalje: EKI) utvrđena u Elaboratu o pravu puta broj 16/19 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz Tablice 1 koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta je utvrđena na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, a što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i Tablice 1. Nadalje, iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisani su člankom 6. i člankom 7. stavicima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika, kako je navedeno u osporenom rješenju. Ističe da su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni u postupku i navedeni u osporenom rješenju. Dodatno navodi da je obračun (tablica) iz osporenog rješenja (popunjena sa svim potrebnim podacima), razmijenjena između tužitelja i Općine Rugvica tijekom postupka što je vidljivo iz spisa. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev te ističe da se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova suda iznesenih u ranijim presudama kao npr. poslovni broj: UsII-36/18-5, UsII-173/19-7, UsII-364/18-9 i mnoge druge.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Općina Rugvica protivi se tužbenom zahtjevu i u bitnom ističe da je nejasno u čemu točno tužitelj nalazi bitnu povredu odredaba upravnog postupka, jer je netočno da je tuženik pobijanim rješenjem prenio nadležnost na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Tuženik je postupio prema zahtjevu zainteresirane strane i u skladu s odredbama ZEK-a i Pravilnika te je donio zakonito i valjano rješenje. Osobito napominje da obveza plaćanje naknade tužitelju nije određena pobijanim rješenjem, već je ista određena izričitim odredbama ZEK-a i Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta dakle bez obzira na postojanja rješenja obveza plaćanje naknade za pravo puta proizlazi iz akata i drugih podzakonskih propisa, pa shodno tome tuženik ne može rješenjem počinuti bitne povrede odredaba upravnog postupka kako je to naveo tužitelj. Poziva se na praksu Visokog upravnog suda u dosadašnjim presudama te na zaključak Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, broj: 6 Su-497/19-3. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev i potražuje trošak upravnog spora.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Postupak koji je prethodio upravnom sporu pokrenut je po zahtjevu zainteresirane osobe koja je u smislu članka 28. stavka 6. ZEK-a radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. toga Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Postupajući po zahtjevu zainteresirane osobe tuženik je kao nadležno tijelo u smislu članka 12. stavka 1. točke 11. ZEK-a donio osporeno rješenje. Naime, navedenim člankom propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Odredbom članka 29. ZEK-a u stavku 1. je propisano da se za pravo puta na općem dobru na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovog Zakona, plaća naknada za pravo puta iz

članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuju se Pravilnikom koji donosi Vijeće Agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnina i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema stavku 2. toga članka naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po četvornom metru zemljišta koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavka 5. ovog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro, na cijelom području Republike Hrvatske.

U provedenom postupku za rješenje ove upravne stvari utvrđene su odlučne činjenice koje među strankama nisu sporne, već je za tužitelja sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Ocjenjujući provedeni postupak s obzirom na prirodu ove upravne stvari, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti, već je suprotno stavu tužitelja, u okviru svoje zakonske ovlasti, izrijeком osporenog rješenja pravilno riješio ovu upravnu stvar, jer su u izreci osporenog rješenja dani jasni i konkretni parametri za određivanje i obračun visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmet ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i odredbi članka 7. stavaka 2., 3. i 4. Pravilnika. Navedenom odredbom Pravilnika propisan je način izračuna visine naknade te je dana formula za izračun svake od površina za koju se naknada plaća. Nesporno je da tužitelj raspolaže s podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI, za koju je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat, koji je sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja.

Slijedom toga osporeno rješenje sadrži, nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat koji je sastavni dio rješenja sadrži površine za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu, pa je tužitelj obavezan samo izvršiti obračun.

Stoga, prema ocjeni Suda u ovoj upravnoj stvari, s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturni operator i utvrđuje naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojim upravlja ili su u vlasništvu općine, sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente na temelju kojih se nedvojbeno može utvrditi i obračunati visina naknade i nije protivan odredbi članka 98. stavka 3. ZUP-a o sadržaju izreke i dostatno određenom izrekom osporenog rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a, kao ni odredba članka 17. ZUP-a. Navedeno je u skladu sa zaključkom donesenim na sjednici svih sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 17. rujna 2019. broj: Su-479/19-3, prema kojemu u primjeni članka 27. i 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u elaboratu za pravo puta, koji je sastavni dio rješenja.

Zbog navedenog, valjalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I izreke.

Odluka o naknadi troškova spora (točka II izreke) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a i na temelju Tbr. 23. točka 1., Tbr. 42 i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" 142/12., 102/14., 118/14. i 107/15.) tako da je zainteresiranoj osobi kao trošak spora priznat trošak zastupanja po odvjetniku za sastav odgovora na tužbu, uvećan za PDV.

Odluka o objavi presude (točka III) donesena je na temelju odredbe članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 24. listopada 2019.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.

Za točnost otpremljena ovlaštenim službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	28.11.2019. 9:57:49	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/93	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-3	Spis	0

